

maal om, hvorvidt Eksportslagteriet eller Odense Kommune skal lide dette Tab. Det glæder mig derfor, at det ærede Udvalg nu ved det foreliggende Forslag under Nr. 24 har søgt at bøde paa dette Forhold, saa at Erstatningsspørgsmaalet i Odense, for saa vidt dette Forslag bliver til Lov, med det samme vil være løst. Jeg vil derfor rette en Tak til det højtærede Udvalg og den højtærede Minister, fordi man har tiltraadt dette Forslag, og jeg vil endvidere udtale min Paaskønnelse af, at det ærede Medlem for Verving (Lindø) i saa Henseende fuldt ud har staaet paa vor Side, idet vi vel kunne være paa det rene med, at dette Spørgsmaal er løst ved det Ændringsforslag, som nu foreligger. Jeg vil derfor ligesom det ærede Medlem for Verving anbefale Ændringsforslag Nr. 24.

Justitsministeren (Alberti): Hovedtanken i det foreliggende Forslag er at skabe en ensartet Kødkontrol rundt omkring i alle Landets Kommuner. Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) har utvivlsomt Ret i, at denne Hovedtanke har dette Lovforslag tilfælles med de af ham tidligere fremsatte Lovforslag, og han kunde godt have føjet til, med det Lovforslag, der i sin Tid blev fremsat her i Tinget om en Stats-Kødkontrol. Men der er den store Forskel paa det foreliggende Lovforslag og de Lovforslag, der tidligere have foreligget, at dette Lovforslag har været i Stand til at samle saa at sige hele Udvalget omkring sig, saa at de Ændringsforslag, der ere stilledes af Udvalget eller Udvalgets Flertal, kun ere mindre væsentlige Rettelser og Tilføjelser, og jeg kan godt sige Forbedringer, som jeg alle kan slutte mig til.

Der staaar tilbage som Uenighedspunkter to Spørgsmaal: Det ene vedrører Lovforslagets § 2, det andet angaar Spørgsmaalet om Afgift eller Afgiftsfrihed. Under Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 er der et Mindretal, bestaaende af det ærede Medlem for Lyngby (Piper), som foreslaar, at denne Paragraf skal udgaa, hvorefter forskellige andre Paragraffer som Følge deraf maa ændres. Jeg er ikke enig med det ærede Mindretal. Jeg tror, det er et Fejlsyn paa den foreliggende

Bestemmelse i Lovforslaget, naar man frygter at der derved skulde aabnes Mulighed for, at Kødvarer, der ikke vare tilbørligt kontrollerede, kunde indføres i den ene eller den anden Kommune. Jeg føler mig, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, forvisset om, at de Kontrolbestemmelser, der indeholdes i § 2, ville sikre enhver Kommune mod at faa slet Kød indført og i endnu højere Grad vil dette gælde efter de af Udvalget eller Udvalgets Flertal stilledes Ændringsforslag, sigtende til at gøre den i § 2 omhandlede Kontrol skarpere end oprindelig paatænkt. Jeg kan derfor kun anbefale, at man paa dette Punkt følger Lovforslaget og Udvalgets Flertal og gaar mod Mindretallet.

Om det andet Spørgsmaal angaaende Afgift eller Afgiftsfrihed skal jeg sige, som jeg sagde ved 1ste Behandling, at naturligvis kan der ikke være fjerneste Tvivl om, at den Afgift, der foreslaas i Lovforslaget, er en Accise og ikke andet, men man kan ikke sige, at Lovforslaget gaar ud paa at indføre en Accise. Hvad Forslaget gaar ud paa er at begrænse og nedsætte en Afgift, en forklædt Accise, der allerede nu eksisterer. Hvis vi stode paa bar Bund og skulde indføre for første Gang Kødkontrol i Landets Kommuner, vilde jeg selvfølgelig og vistnok de fleste med mig være imod, at der indførtes en saadan Afgift, idet den rent teoretisk og principielt ikke kan forsvares, men helt anderledes forholder det sig, naar vi i mangfoldige Aar paa Grund af Lovene af 1858 og 1868 om Tilvejebringelse af Sundhedsvedtægter have haft Afgifter for Kødkontrol, Afgifter, som vi alle nu vide ere betydelig højere end de paagældende Kommuners virkelige Udgifter ved Kødkontrollen, saa at Afgiften foruden at være Betalingen for udført Arbejde, tillige indeslutter en ren og skær Accise. Det er ikke noget nyt, vi indføre, det er det bestaaende System, der bliver begrænset og efter min Mening forbedret ved at Afgiften bliver nedsat til de Beløb, der ere foreslaaede i Lovforslaget.

Naar jeg ved Affattelsen af Lovforslaget ikke har ment at kunne gaa bort fra disse Afgifter, var det, fordi jeg frygtede for, at man ved at gøre saa stort et Spring vilde lægge Sten i Vejen for Lov-